

תת"ע 1034/10/18 - מדינת ישראל נגד דן ליס-א-קאר 1988 (טרייד אין) בע"מ

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 1034-10-18 מדינת ישראל נ' דן ליס-א-קאר 1988 (טרייד אין) בע"מ
תת"ע 1039-10-18 מדינת ישראל נ' דן ליס-א-קאר 1988 (טרייד אין) בע"מ
תת"ע 1035-10-18 מדינת ישראל נ' דן ליס-א-קאר 1988 (טרייד אין) בע"מ

בפני	השופט אבישי קאופמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	דן ליס-א-קאר 1988 (טרייד אין) בע"מ
החלטה	

בתיקים אלה ניתן גזר דין ביום 21.10, בהעדר התייצבות, המטיל על הנאשמת קנס בסך 30,000 ₪.

הנאשמת הגישה בקשה להפחתת הקנס לאור הנסיבות שפורטו בבקשה. הבקשה הועברה למאשימה, כאמור בהחלטתי מיום 6.2, אשר לא התנגדה לה.

כאמור בהחלטה הקודמת, המדובר בשלוש עבירות שבוצעו באותה נסיעה, כאשר שתיים מהן בהפרש של דקה אחת. כפי שפירטתי בהחלטתי בתיק 5502-09-17 אני סבור כי יש לראות בעבירות "אירוע אחד" במובן תיקון 113 לחוק העונשין.

אשר על כן, גם אם יש מקום לענישה חמורה יותר מאשר בגין עבירה אחת, אין מקום לענישה מצטברת על כל אירוע בנפרד.

כאמור, המאשימה לא מסרה עמדתה ולא התנגדה לאמור בהחלטתי מיום 6.2 לפיה יש לכאורה מקום להפחתת הקנס.

עם זאת, מובן כי יש מקום לקנס משמעותי, אשר מביא בחשבון את חומרת העבירות, החריגה מהמהירות המותרת והוראת המחוקק לפיה יש להחמיר את הענישה על תאגידים אשר אינם מוסרים פרטי נהג. מטבע הדברים הענישה לגבי חברה היא כספית בלבד, וזאת לעומת ענישתו של נהג בשר ודם, אשר בנסיבות שבתיק זה הייתה מוטלת עליו גם פסילת רשיון נהיגה, לצד עונשים נוספים, לרבות סנקציה ברשות הרישוי.

הנאשמת הסבירה מדוע אינה יכולה למסור פרטי הנהג, אך מובן שאין בכך כדי לפטור אותה מאחריות לאירוע ומאחריות

לפיקוח הולם על השימוש ברכבים השייכים לה.

אשר על כן, לאחר שחזרתי ועיינתי בחומר שבתיק ושקלית את הנסיבות כאמור לעיל, אני **מבטל את גזר הדין** שניתן בהיעדר התייצבות וחלף הקנס המקורי **גוזר על הנאשמת קנס בסך 18,000 ₪ לתשלום עד יום 20.5.2019.**

ניתנה היום, כ"ו אדר א' תשע"ט, 03 מרץ 2019.